

آسیب‌های مهدویت

مقدمه:

جریان مهدویت و آخرالزمان دو موضوع به هم وابسته هستند. بنابراین در ابتدا باید معانی آخرالزمان در روایات را بررسی کنیم:

- **معنای عام:** در این معنا، آخرالزمان از بعثت پیامبر خاتم و پا به عرصه وجود گذاشتن کاملترین دین، آغاز می‌شود و ما امت آخرالزمان به معنای عام هستیم.
- **معنای خاص:** در این معنا، آخرالزمان از شهادت امام حسن عسکری (ع) و همراه با آغاز امامت امام زمان (عج) آغاز می‌شود. تمام کسانی که بعد از شهادت امام یازدهم به دنیا آمده‌اند، مردم آخرالزمان به معنای خاص هستند.
- بر اساس روایات، به تمام مردم آخرالزمان به معنای خاص، اجازه داده شده است که با کسب آمادگی، ظهور را رقم بزنند.
- **معنای خاص‌الخاص:** در این معنا، آخرالزمان دوره‌ایست که شرایط و علائم ظهور بسیار پررنگ می‌شود و مردم می‌توانند با زمینه‌سازی برای ظهور، این امر را رقم بزنند.

آسیب‌های مهدویت:

آسیب‌های مهدویت در سه سطح عمیق، متوسط و سطحی تعریف می‌شود. ما در اینجا به بررسی آسیب‌های سطحی و متوسط می‌پردازیم.

✓ برداشت‌های غلط:

اولین بُعد، برداشت‌های غلط از انتظار است.

ریشه‌ی این آسیب به سال ۱۳۳۲ زمانی که جریان بهائیت رشد چشمگیری در کشور ما داشت بر می‌گردد. در این ایام، عالمی به نام آقای حلبی برای مبارزه با این جریان، انجمنی به نام «حجتیه» به راه انداخت. با گذشت چند سال، این جریان به یاسی پنهانی، ناشی از محقق نشدن ظهور دچار شد و همین عامل باعث انحراف آن گشت. یکی از انحرافات این انجمن، برداشت‌های غلط از انتظار است. نمونه‌هایی از این برداشت‌های غلط در زیر آمده است:

(الف) برداشت غلط از روایت پیامبر اکرم (ص) که می‌فرمایند: «شما را مژده به ظهور مهدی (عج) می‌دهم که به هنگام اختلاف زیاد و تزلزل مردم، قیام کند و زمین را پر از عدل و داد نماید، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشند...»

بر اساس این روایت به این نتیجه رسیده‌اند که باید امر به معروف و نهی از منکر را کنار بگذاریم. این در حالی است که **زیاد شدنِ ظلم، به معنای زیاد شدنِ ظالم نیست.**

(ب) نشان دادن چهره خشونت‌آمیز از امام زمان و قیام آن حضرت.

(ج) عقیده به اینکه هر قیامی قبل از ظهور باطل است.

این مطالب همگی از غرب آمده و برای ایجاد انحراف باب شده است.

✓ تعیین زمان ظهور:

باید توجه کرد که بعضی روایات در مورد زمان ظهور، از لحاظ سندی بسیار ضعیف هستند، از جمله این روایات که: «ظهور در روز عاشورا اتفاق می‌افتد.» یا «این امر، روز شنبه واقع می‌شود.»

سوال: اگر نباید زمان ظهور را تعیین کرد، پس چرا در روایات، از علائم غیرحتمی نام برده‌اند؟!

علائم غیرحتمی به دو دلیل بیان شده‌اند: (۱) اعلام خطر به دشمنان (۲) آمادگی شیعیان جهان در واقع باید حجت بر همه تمام شود.

✓ تطبیق علائم ظهور:

تطبیق علائم ظهور با مصادیق خاص، کار بسیار خطرناکی است.

حضرت آیت الله خامنه‌ای: «ما یک وظیفه داریم؛ باید خدمت کنیم و جلو برویم، خدا هر جور دوست دارد، معادله را رقم می‌زند.»

✓ استعجال در ظهور:

اینکه زمینه‌های ظهور را فراهم کنیم و منتظر باشیم تا ظهور اتفاق بیفتد، بسیار خوب است؛ اما انتظار تحقق ظهور، در زمانی که زمینه‌ها را آماده نکرده‌ایم، فقط یأس را در جامعه زیاد می‌کند.

✓ طرح مباحث غیر ضروری:

طرح موضوعاتی مانند: ازدواج امام زمان، فرزند داشتن یا محل زندگی ایشان به چه درد ما می خورد؟

✓ مدعیان دروغین:

یکی از آسیب‌های بسیار مهم اندیشه مهدویت، مدعیان دروغین است.

مذهب شیعه، منحصر به فردترین کانون تربیت عالم است. دشمن این را به خوبی فهمیده و می داند شیعه برای هستی آنها خطرناک است؛ برای همین تمام تمرکز خود را بر روی هدف محوکردن و نابودی شیعه گذاشته است.

یکی از سطوح دشمنی‌های آنها، تربیت مدعیان دروغین است.

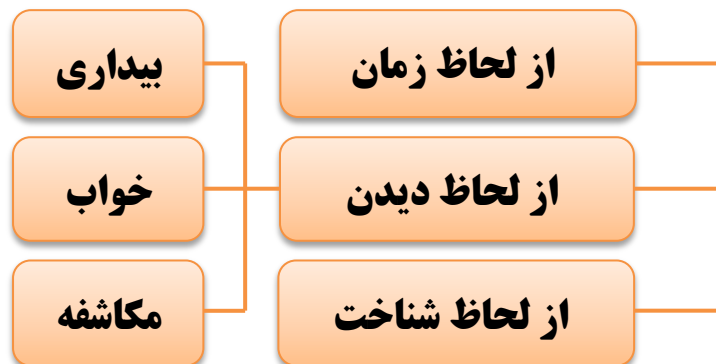
در بحث مدعیان دروغین، ذکر چند نکته لازم است:

- آگاه و مراقب باشیم! وقتی یک نفر، جریان تربیتی راه می اندازد باید ببینیم آیا این جریان مورد تایید علما و مراجع تقلید هست یا نه؟
- باید استاد و عالمی برجسته، به صورت دائم و مستمر این جریان را بررسی کند.
- انجام یک عمل خارق‌العاده به معنی حقانیت آن شخص نیست. این روش یکی از شگردهای جذب مخاطب در میان مدعیان دروغین است.
- در مناسبات و مراسم مذهبی، باید از سیاست و نظام اسلامی صحبت شود. نبودن صحبت‌های سیاسی در این مراسم، باعث می شود که به مرور زمان، نظر مستمع از نظام برگردد.

خواب:

یکی از اموری که در بحث مدعیان دروغین مطرح می شود، مسئله خواب و خواب دیدن است. بحث خواب به بحث ملاقات برمی گردد.

ملاقات در سه مرحله بررسی می شود:

مکاشفه، چیزی بین خواب و بیداری است؛ زمانی که شخص همه چیز را می بیند و می شنود ولی دیگران

صدای او را نمی شنوند.

خواب می‌تواند صادق یا کاذب باشد؛ اما چطور می‌توانیم رویای صادق را از کاذب و مکاشفه روحانی را از شیطانی، تشخیص بدهیم؟

این امور به استاد نیاز دارند؛ پس ما نباید بدون علم، وارد این مباحث شویم.

عرفان‌های کاذب:

تلاش استکبار جهانی برای ایجاد انحراف و نیاز ذاتی انسان به سیر و سلوک، عوامل ظهور عرفان‌های کاذب هستند. وقتی در جامعه‌ای زمینه‌ی مباحث معنوی کم باشد، انسان برای رفع این نیاز خود، عرفان‌های کاذب را به وجود می‌آورد.

در عرفان‌های کاذب دو مسئله وجود دارد:

(۱) خداوند در این عرفان‌ها، معیار و هدف غایی نیست.

(۲) مهم‌ترین تلاشی که در عرفان‌های کاذب می‌شود، شادمانی و فراموش کردن غم‌هاست.

ریشه‌ی بعضی از ورزش‌ها مانند یوگا، به مباحث عرفان‌های کاذب برمی‌گردد.

تدریس استاد حاجی‌آبادی

موضوع: آسیب‌های مهدویت

خلاصه و چکیده مطالب ارائه شده در کلاس‌های آموزشی معارف مهدویت

تهیه شده در واحد مهدویت موسسه مصاف، مهدیاران [@Mahdiaran](https://www.mahdiaran.com)